

Отравата обаче не му навредила изобщо. Тогава хората си помислили, че Павел е бог. Много болни дошли и Бог ги изцерил, когато Павел се молил за тях.

19

Най-накрая, Павел пристигнал в Рим. Две години минали, докато дойде времето за неговия случай да бъде разгледан. През това време, Павел наел къща и приемал посетители.

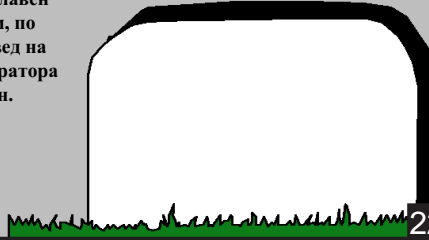
20

Знаете ли за какво си говорел Павел с посетителите му? За Божието царство! За Господ Исус Христос! Павел бил Божият слуга в Рим, както преди това бил на другите места.

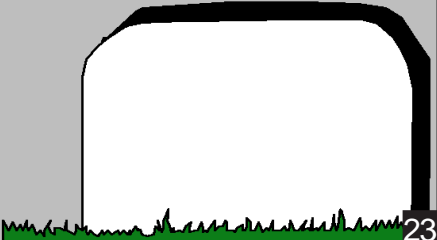
21

“Аз се бих в добрата битка, завърших състезанието и упазих вратата”, написал Павел в Рим. Библията не ни казва как е завършил живота му, но историята казва, че той е бил обезглавен в Рим, по заповед на императора Нерон.

22

Павел живял и умрял като верен Божи служител, свидетелстващ на всички за Исус Христос.

23

Интересните пътешествия на Павел е история от Божието Слово – Библията, намираща се в Деяния 16, 27, 28; 2 Тимотей 4

“Твоето Слово носи светлина” Псалм 119:130

Български

Bulgarian

Интересните пътешествия на Павел

Написана от Edward Hughes
Илюстрирана от Janie Forest

Преведена от Никола Димитров
Адаптирана от Ruth Klassen

История 59 на 60

M1914.org

Bible for Children, PO Box 3, Winnipeg MB R3C 2G1 Canada

Лиценз: Имате правото да копирате, или разпечатате тази история, но не и да я продавате.

Павел и Сила, слуги на Исус били хвърлени в затвора. Не – те не били направили нищо лошо – просто изгонили един демон от една жена.

1

Те демонстрирали на идолопоклонниците, които живели във Филипи, силата на истинския Бог и на Неговия Син Исус. Точно заради това, те били арестувани, бити и затворени.

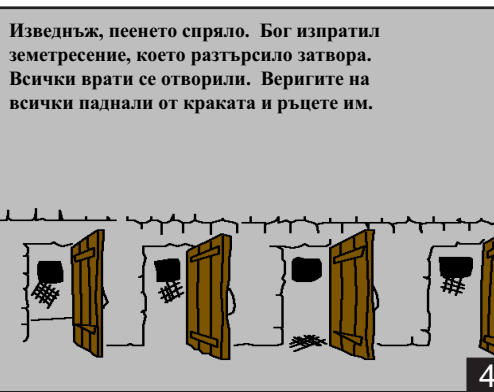

2

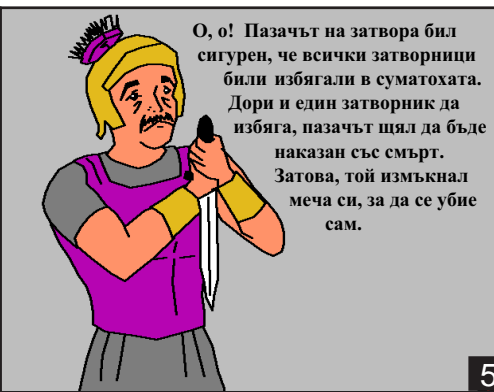
Може би си мислите, че Павел и Сила много се огорчили и ядосали. Но те не го направили. Дори посред нощ, те започнали да пеят песни на хваление към Бог! Всички останали затворници ги слушали.

3

Изведнъж, пеенето спряло. Бог изпратил земетресение, което разтърсило затвора. Всички врати се отворили. Веригите на всички паднали от краката и ръцете им.

4

О, о! Пазачът на затвора бил сигурен, че всички затворници били избягали в суматохата. Дори и един затворник да избяга, пазачът щял да бъде наказан със смърт. Затова, той измъкнал меча си, за да се убие сам.

5

Но Павел извикал: “Не се наранявай, понеже ние всички сме тук”. Когато пазачът видял това, той попитал: “Господа, какво трябва да направя, за да бъда и аз спасен?” Те му отговорили: “Повярвай в Господ Исус Христос и ще бъдеш спасен – Ти и домогът ти”. Пазачът веднага повярвал с радост.

6

Освободени от затвора на следващия ден, Павел и Сила пътували в много градове, разказвайки на хората за Исус. Някои хора повярвали, а някои се опитвали да ги наранят. Но Бог бил със слугите Си. Една вечер, Павел проповядвал с часове. Едно момче, което седяло до отворения прозорец, изведнъж заспало. Можете ли да се досетите какво се случило?

7

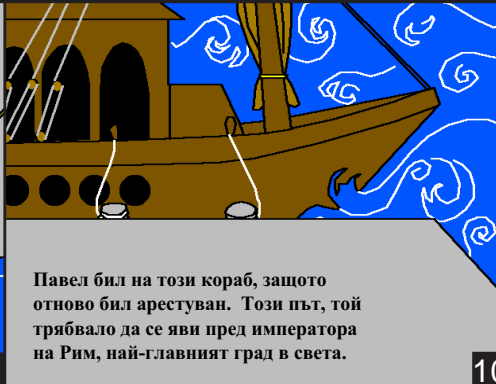
Всеки знаел, че момчето било мъртво. Но Павел слязъл долу и като го регърнал, казал: “Живота му е все още в него”. Момчето възкръснало и всички били много щастливи.

8

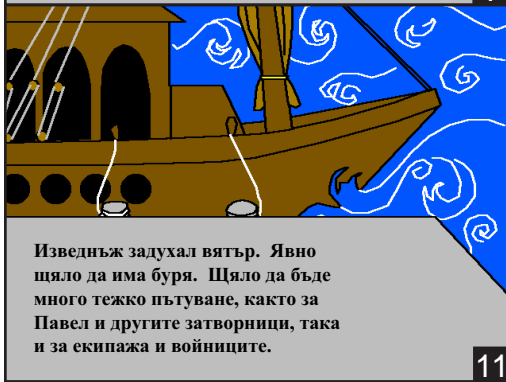
Павел и Сила имали много приключения, докато пътували из Европа. Едно от най-големите приключения било когато Павел се качил на един кораб. Тогава корабите не били толкова големи и стабилни както са сега.

9

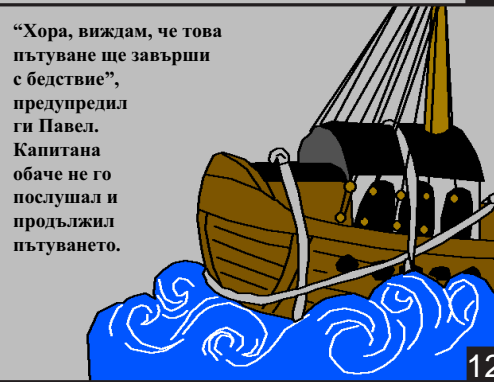
Павел бил на този кораб, защото отново бил арестуван. Този път, той трябвало да се яви пред императора на Рим, най-главният град в света.

10

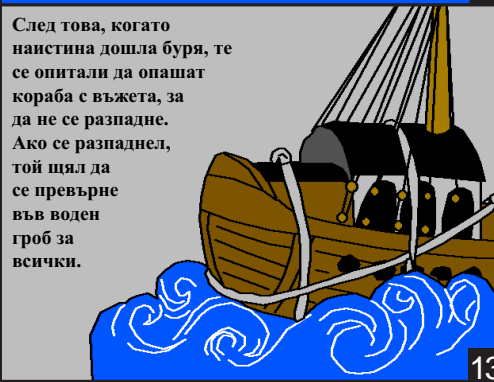
Изведнъж задухал вятър. Явно щяло да има буря. Щяло да бъде много тежко пътуване, както за Павел и другите затворници, така и за екипажа и войниците.

11

“Хора, виждам, че това пътуване ще завърши с бедствие”, предупредил ги Павел. Капитана обаче не го послушал и продължил пътуването.

12

След това, когато наистина дошла буря, те се опитали да опашат кораба с въжета, за да не се разпадне. Ако се разпаднал, той щял да се превърне във воден гроб за всички.

13

Корабът бил толкова силно удрян от бурята, че капитана заповядал на всички да се включат в разговорването на излишния товар в морето. На третия ден, те изхвърлили всичкия ненужен багаж зад борда. Може би това щяло да помогне.

14

През нощта, един ангел застанал до Павел и му казал, че всичко щяло да се оправи. Другите хора също се насърчили, когато Павел им казал на другия ден: “Не губете кураж мъже! Аз вярвам на Бог и знам, че ще стане така, както ми беше казано. Ще бъдем изхвърлени на някой остров обаче”.

15

След няколко дни, корабът им приближил остров Малта. Той се ударил в подводна скала и се разцепил на части.

16

Капитанът заповядал на всички, които можели да плуват, първи да скочат във водата и да доплуват до сушата. Останалите също успяли да стигнат безопасно до острова – някои на дъски, а други на различни парчета от кораба.

17

На остров Малта, Бог отново показал силата Си. Докато събирал съчки за огъня, една отровна змия ухапала Павел. Хората си помислили, че той ще умре веднага.

18